

מהר"ל ח"א

אחר שתפשו הקב"ה
 וכו'. פי' דבר זה כי
 סבת חטא ירבעם, [כי]
 היה משבט אפרים בן
 יוסף אשר השבט הזה
 אינו רוצה להיות תחת
 מלכות יהודה, וכמו שהיה
 תמיד אחר כך שהיו
 עשרת השבטים ראש

להם שבט אפרים אשר היה מרחל, ולפיכך אמר
 כי תפשו הקב"ה לירבעם שיחזור בו, ואמר מי
 ילך בראש, דוד, ולא רצה. כ"כ היה גדול הדבר
 הזה מי שהיה משבט אפרים שלא להיות תחת שבט
 יהודה, ובפרט הראשון שהיה ירבעם. ולפיכך דבר

בן יהוידע

שם. תחני שלוחים לבניו. אע"ג דע"פ השי"ת היה הדבר
 הזה כאשר שלח ציד עבדו אחיה הע"ה, הנה ישראל
 לא ידעו מאמר הנביא שאמר מפי השי"ת ועשו מאמרו
 יתנצח, אלא חלקו על מלכות בית דוד ונפרדו משם בשלח
 הנפש, גם עיד אע"פ שאל אחיה הע"ה שנתן לו השי"ת
 עשרת השבטים לא אמר לו שימנע אחת מלעלות לרגל
 כדי שלא יראו פני מלכם רחבעם, אלא מניעתם מעלייתם
 לירושלם היתה מדעתו של ירבעם, ואם באמת היו עולין לרגל
 לא היו נוטין אחר רחבעם ומורדים בירבעם, אך עכ"פ
 היה לרחבעם ממשלה על עשרת השבטים בהיותם ברגל
 בירושלים, ונמצא שלא היו עשרת השבטים מובדלים ממנו
 לגמרי, ונמצא צביטול עלייתם לירושלים עשו שלוחים לגמרי
 אפילו במקל :

יחזקאל לו, יט-כב

מִה־אֵלֶּה לְךָ: דְּבַר אֱלֹהִים כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי לִקְחַתְּ
 אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בֵּיד־אֶפְרַיִם וּשְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל חִבְרוּ וְנָתַתִּי
 אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה וְעָשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד
 בִּידֵי: וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בִּידֶךָ לְעִנְיָהֶם: וּדְבַר
 אֱלֹהִים כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי לִקְחַתְּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אוֹתָם מִסָּבִיב וְהִבֵּאתִי
 אוֹתָם אֶל־אֲדָמָתָם: וְעָשִׂיתִי אוֹתָם לְגֹזִי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְשְׁנֵי
 גּוֹיִם וְלֹא יִחָצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד: וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד